

РЕШЕНИЕ

№ 12570

гр. София, 10.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **932** по описа за **2025** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на А. Б. А., с [ЕГН] чрез адв. И. И., срещу Решение № 5287/05.12.2024 г. по НАХД № 12348/2024 г. на СРС, НО, 112 състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 23-4332-017028 от 22.07.2024 г., издадено от началник сектор към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на жалбоподателя на осн. чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се развиват оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на постановеното решение, като постановено в противоречие с материалните и процесуалните правила. Твърди се, че административният орган не е успял да докаже извършването на нарушението. Моли за отмяна на съдебното решение.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът, редовно призован, не се представлява в проведеното публично съдебно заседание. В писмени бележки от 07.03.2025 г. изразява становище за неоснователност на жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът счита касационната жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК,

приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Въззивният съд е събрал необходимите и относими доказателства, въз основа на които е изложил мотиви в обжалваното решение и е достигнал до изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на НПК, съдът е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи.

СРС е извършил проверка на съдържанието на акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № GA 779926 от 07.07.2024 г. и НП № 23-4332-017028 от 22.07.2024 г. и приел, че са издадени от компетентни органи и не са допуснати нарушения на процесуалните правила в хода на производството.

По същество на спора, съдът е анализирал материалната законосъобразност на НП, в това число е обсъдил наведените оплаквания от касатора с въззивната жалба.

По делото е установено по категоричен начин, че А. Б. А. е нарушил правилата за движение по чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП, за което е санкциониран с процесното НП. От фактическа страна въззивният съд е приел, че на 07.07.2024 г., около 20:46 ч., А. е управлявал лек автомобил марка „Хюндай“, с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], като по време на управление на автомобила не бил с поставен обезопасителен колан, с който бил оборудван автомобила. А. е спрял за проверка от полицейски служителите при 02 РУ СДВР, свидетелят Т. К., който констатирал, че водачът е без обезопасителен колан по време на движение. На водача е съставен АУАН за констатираното нарушение, като А. нямам възражения.

Въз основа на АУАН при същата възприета фактическа обстановка и правна квалификация на нарушенията е издадено и обжалваното Наказателно постановление (НП) № 23-4332-017028 от 22.07.2024 г., издадено от началник сектори към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на А. на осн. чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка настоящият касационен състав споделя констатациите на въззивния съд. СРС е формирал извод, че описаното от фактическа страна в АУАН и НП се установява от доказателствата и е осъществен съставът на посоченото административно нарушение, за което правилно е наложено съответното административно наказание.

Тези изводи са обосновани с писмените доказателства по административно – наказателната преписка и с разпита на свидетеля- актосъставител Т. К., полицейски служител на 02 РУ-СДВР, който заявава, че за да състави акта, лично е възприел, че водачът е без колан.

Неоснователни се явяват възраженията на касатора, че извършеното административно нарушение по чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП не е доказано. Същото е обективизирано посредством данните от административната преписка, както и от свидетелските показания на актосъставителя в хода на въззивното производство. Другият разпитан свидетел, Х., съдът не може да възприеме за достоверен източник на информация, годен да попълни доказателствената съвкупност, доколкото, както СРС посочва, същият не конкретизира марката и модела на автомобила, в който твърди да се е возил заедно с жалбоподателя.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл.218, ал.2 АПК касационният съд не констатира неправилност на решението на СРС. С оглед изхода на делото искането на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 80 лева, съответно на чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, вр. чл.63в ЗАНН, Административен съд - София-град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5287/05.12.2024 г. по НАХД № 12348/2024 г. на СРС, НО, 112 състав.
ОСЪЖДА А. Б. А., с ЕГН: [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи съдебни разноски в размер на 80 /осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.